

## بررسی وضعیت انتشار استاف اورئوس مقاوم به آنتی بیوتیک در اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی شهر قم

احمدعلی پوربابایی<sup>۱</sup>، عارف امیرخانی<sup>۲</sup>

<sup>۱</sup> استادیار، گروه میکروبیولوژی، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قم

<sup>۲</sup> دانشیار، گروه اپیدمیولوژی، انسیتو پاستور ایران، تهران

### چکیده

**سابقه و هدف:** استاف اورئوس بعنوان یک عامل اصلی عفونت اکتسابی در دنیا شناخته شده است. هم‌اکنون گسترش سوبیه‌های استاف اورئوس نیمه‌حساس و مقاوم به پنی‌سیلین‌ها در برخی از بیمارستانها رو به افزایش است. هدف از این مطالعه بررسی پراکندگی سوبیه‌های استاف اورئوس در قسمتهای مختلف اتاق عمل در دو مرحله قبل و بعد از عمل و تعیین الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی است. روش بررسی: آنتی بیوتیک‌های رایج بر علیه استاف اورئوس، جهت انجام آزمایشات مورد استفاده قرار گرفت. تعیین حداقل علاوه از بازارنده رشد مطابق استانداردهای کمیته ملی آزمایشگاه‌های کلینیکی (NCCLS) و با روش رقت در آگار انجام شد. این مطالعه از نوع توصیفی بود که در نیمسال اول ۱۳۸۴ در اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی قم انجام گرفت. آنالیز آماری به کمک آزمونهای  $T$  و paired  $t$ -test انجام شد.

**یافته‌ها:** فراوانی انتشار استاف اورئوس در شش ماه اول سال قبل از عمل نسبت به بعد از عمل کمتر و بیشترین فراوانی در طول ماههای تابستان بدست آمد. قبل از عمل بیشترین تعداد استاف اورئوس بترتیب از نمونه‌های تی، جاروب و درز کف اتاق ولی بعد از عمل بیشترین تعداد از تی، درز اتاق و ماسک بیهوشی جدا گردید. تمام سوبیه‌های جدا شده از مرحله قبل و بعد از عمل نسبت به آنتی بیوتیک‌های ونکومایسین و متی‌سیلین حساسیت نشان داده در حالیکه نسبت به آنتی بیوتیک‌های کربوکسی سیلین، تراسیکلین، سفازولین و پنی‌سیلین بیشترین مقاومت در سوبیه‌های جدا شده در مرحله بعد از عمل مشاهده گردید.

**نتیجه‌گیری:** نظر به فراوانی بیشتر سوبیه‌های مقاوم به آنتی بیوتیک در ماههای گرم سال، احتمالاً دما و ناتوانی ضدغوفونی‌کننده‌ها در حذف بیوفیلم باکتری در مکانهایی مثل تی و کف اتاق، نقش مهمی در انتخاب سوبیه‌های مقاوم دارند. بنابراین برای حذف کامل سوبیه‌های مقاوم به آنتی بیوتیک، نمونه‌گیری از تمام قسمتهای اتاق عمل و بکارگیری ضدغوفونی‌کننده مؤثر بالاصله بعد از عمل بویژه در فصل گرم سال پیشنهاد می‌گردد.

**واژگان کلیدی:** استاف اورئوس، مقاومت آنتی بیوتیکی، مواد ضدغوفونی کننده، عفونت بیمارستانی.

عنوان عامل اکثر عفونتهای اکتسابی بیمارستانی بخصوص عفونت بعد از جراحی و پنومونی شناخته شده است (۲). در سال ۱۳۹۰ بعد از معرفی پنی‌سیلین، میزان مرگ و میر ناشی از استاف اورئوس بطور معنی‌داری کاهش یافت، ولی در کمتر از ۱۰ سال از کاربرد وسیع پنی‌سیلین، اغلب سوبیه‌های استاف اورئوس بعلت ترشح بتالاکتماز، نسبت به پنی‌سیلین مقاوم شدند. اخیراً پنی‌سیلین‌های نیمه‌سترنی مؤثر بر سوبیه‌های مقاوم مولد پنی‌سیلیناز (نظیر اکراسیلین) و همچنین مؤثر بر

### مقدمه

یکی از علل مرگ و میر در بیماران بستری شده در بیمارستان، عفونت بیمارستانی است که اکثراً بوسیله کارکنان بیمارستان منتقل می‌شود (۱). استافیلوکوکوس اورئوس به

آدرس نویسنده مسئول: قم، دانشگاه آزاد اسلامی، دانشکده علوم، گروه میکروبیولوژی، دکتر احمدعلی پوربابایی (email: ahmadpb@ibb.ut.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۰۷/۲۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۱۱/۱۷

استاف اورئوس مقاوم به آنتی بیوتیک

سفازولین ( $30\mu\text{g}$ ), پنی سیلین ( $10\text{U}$ ), و نکومایسین ( $30\mu\text{g}$ ),  
تراسایکلین ( $30\mu\text{g}$ ), کربوکسی سیلین ( $15\mu\text{g}$ ) و متی سیلین  
( $10\mu\text{g}$ ) از شرکت پادتن طب تهیه گردید. و نکومایسین جهت  
تعیین MIC ( $\mu\text{g}/\text{mg}$ ) ( $1000\text{ }\mu\text{g}$ ) از شرکت سیگما تهیه شد.  
تمام آزمایشات مربوط به شناسایی باکتری شامل صفات شکلی  
و بیوشیمیایی مطابق کتب مرجع انجام شد(۷). آنتی بیوگرام  
مطابق روش دیسک و Kirby-Bauer انجام شد(۸). مقدار  
MIC برای آنتی بیوتیک و نکومایسین با روش رقیق سازی در  
براث بدست آمد(۹). تمام آزمایشات با ۳ بار تکرار و با تعیین  
میانگین و درصد بر اساس آزمونهای t و paired t-test و با  
 $p < 0.05$  محاسبه و به عنوان نتیجه نهایی ارائه شد.

### یافته ها

فراوانی استاف اورئوس جدا شده در فصول بهار و تابستان از  
اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی قم از مواد و مکانهای مختلف  
در دو مرحله قبل و بعد از عمل متفاوت بوده است. در مجموع  
در کلیه مراحل نمونه برداری به صورت ادغام شده در طول  
ماههای مختلف بهار و تابستان، ۹۰ مورد استاف اورئوس از  
نمونهها جدا گردید که به نسبت کل نمونهها ۲۵٪/ آنها صرفاً به  
باکتری مذکور آلوده بودند. همانگونه که در جدول شماره یک  
آمده است تعداد استاف جدا شده قبل و بعد از عمل در بهار ۹  
مورد و بعد از عمل ۲۳ مورد بوده است در حالیکه در فصل  
تابستان به ۱۸ مورد قبل و ۴۰ مورد بعد از عمل افزایش یافته  
است. به لحاظ آماری بیشترین موارد آلودگی به بعد از عمل  
و به فصل تابستان اختصاص یافته است ( $p < 0.05$ ).

بیشترین درصد آلودگی به استاف اورئوس در فصل بهار و  
تابستان در دو مرحله قبل و بعد از عمل مربوط به نمونه های  
تی، جاروب و درز کف اتاق بوده است. از طرف دیگر آلودگی  
ماسک بیهوشی به استاف اورئوس قبل از عمل صفر بود و بعد  
از عمل در هر دو فصل و به صورت چشمگیری افزایش یافت.  
آزمایش آنتی بیوگرام بر علیه استافهای جدا شده از مواد و  
نمونهها بر حسب فصول مختلف در دو مرحله قبل و بعد از  
عمل در جدول شماره ۲ آورده شده است. ۱۰۰٪ نمونهها  
حساس به آنتی بیوتیک های نکومایسین و متی سیلین و ۱۰۰٪  
سویه ها مقاوم به کربوکسی سیلین و پنی سیلین بودند. اما در  
خصوص تتراسایکلین و سفازولین مقاومت بیشتر از حساسیت  
مشاهده شد ( $p < 0.05$ ). بیشترین سویه های مقاوم به  
آن تی بیوتیک های کربوکسی سیلین و پنی سیلین جدا شده از  
نمونه درز اتاق بوده است (داده ها نشان داده نشده است).

سویه های دریافت کننده ژن mecA ( مقاوم به متی سیلین) به  
عنوان داروی مناسب استفاده می شود.

در سال ۱۹۸۰ مقاومت به نکومایسین در سویه های استاف  
اورئوس (Methicillin-resistant S. aureus=MRSA) گزارش  
شد (۳). در چند سال اخیر مشخص شده است که بعضی از  
آن تی سپتیک ها و ضد عفونی کننده ها (شامل کلروهگزیدین،  
دی آمیدین، ترکیبات آمونیومی چهار عامله همراه با آکریدین و  
اتیدیوم برومید) اثر بازدارنده گی کمتری بر علیه سویه های  
استاف اورئوس حاوی پلاسمیدهای حامل ژن مقاوم به  
آن تی بیوتیک جنتامایسین دارند (۴). مایکوک و همکارانش  
نشان دادند که سویه های MRSA نسبت به پوویدون-یودین  
(حداقل ۵۰۰۰ بار) تحمل پذیری بیشتری نشان می دهند ولی  
هیچ گونه کاهش حساسیتی نسبت به فنل و یا ترکیبات فنلی  
(فنل، کرزول، کلروکرزول) و یا نگهدارنده های تحت نام پارابین  
نشان ندادند (۵). Tennet و همکارانش معتقد بودند که  
افزایش مقاومت بر علیه استیل تری متیل آمونیوم برومید و  
پروپامیدین ایزو تیو سیانات در ارتباط با یکدیگر بوده و عوامل  
کاتیونیک ممکن است به عنوان یک فشار انتخاب برای بقای  
پلاسمیدهای کد کننده مقاومت به آنها نقش ایفاء کنند (۶).  
نظر به اینکه تاکنون مطالعه ای روی وضعیت پراکنده گی  
سویه های مقاوم به آنتی بیوتیک در اتاق عمل بیمارستان  
گلپایگانی قم انجام نشده است، هدف از این مطالعه بررسی  
وضعیت فراوانی باکتری استاف اورئوس در قسمتهای مختلف و  
تعیین الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی بود.

### مواد و روشها

این مطالعه به صورت توصیفی در نیم سال اول سال ۱۳۸۴  
انجام پذیرفت. تعداد ۳۶۰ نمونه در طول ۶ ماه اول سال  
(فصل بهار و تابستان) و ماهیانه سه بار در دو مرحله قبل و  
بعد از عمل در اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی مورد مطالعه  
قرار گرفت. مواد و مکانهای نمونه گیری عبارت بودند از: محلول  
ضد عفونی کننده دستهای، محلول ضد عفونی اتاق ( بتادین)، کمد  
و فن، لارنگوسکوپ، تخت، تی و جاروب، درز کف اتاق عمل،  
ترولی، چراغهای بالای سر بیمار و ماسک بیهوشی. برای  
نمونه گیری از سوابهای استریل مرتضوب استفاده گردید و  
سریعاً نمونه ها جهت کشت و سایر آزمایش های باکتریولوژی به  
آزمایشگاه منتقل شد.

تمام مواد شیمیایی مورد استفاده و محیط های کشت به  
استثنای مواد ضد عفونی کننده و آنتی بیوتیک ها از شرکت  
Merck تهیه شد. آنتی بیوتیک های مورد استفاده شامل

نمودار شماره یک درصد انواع باکتریهای جدادشده از مواد و مکانها را بصورت تجمعی و ادغام شده نشان می‌دهد. از طرف دیگر بیشترین تعداد باکتری جدادشده متعلق به استافیلکوکها بود و کمترین تعداد مربوط به باسیل گرم مثبت اسپوردار و شیگلا است که اولی از تخت ریکاوری و دومی از درز کف اتاق جدا شده است.

### بحث

از سال ۱۹۸۰ میلادی تاکنون گزارشات متعددی در مورد انتشار استاف اورئوس مقاوم به متی‌سیلین در کشورهای مختلف رسیده است. در سال ۱۹۹۶ اولین سویه بالینی استاف اورئوس با حساسیت کاهش یافته نسبت به ونکومایسین از ژاپن گزارش شد (۱۰). در آوریل سال ۲۰۰۲ از یک بیمار دیالیزی در بیمارستانی در میشیگان یک سویه مقاوم به متی‌سیلین جدا شد که استفاده از آنتی‌بیوتیک‌های ونکومایسین و ریفامپین باعث حذف کامل عفونت گردید. در ژوئن همان سال از قسمت خارجی کاتتر همان بیمار یک سویه با صفت مقاوم به اگزاسیلین ( $MIC=128\mu\text{g}/\text{ml}$ ) و ونکومایسین ( $MIC=16\mu\text{g}/\text{ml}$ ) جدا گردید. آزمایشات مولکولی روی سویه‌های جدا شده از اولسر همان بیمار نشان داد که ژن مقاومت به ونکومایسین از باکتریهای کلبسیلا اکسی‌توکا و انتروکوک فکالیس به استاف اورئوس منتقل شده است (۱۱). در بین ۱۳۹ سویه استاف اورئوس جدا شده از نمونه‌های بالینی در تهران بین ماههای اردیبهشت تا مهرماه تعداد ۴ سویه با  $MIC \geq 256\mu\text{g}/\text{ml}$  گزارش شده است (۱۲). اگرچه انتشار سویه‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک متی‌سیلین (MRSA) در برخی از بیمارستانهای کشور (میلاد تهران، تهران کلینیک و مشهد) گزارش شده است (۱۳) ولی مطابق جدول ۲ همه سویه‌ها نسبت به متی‌سیلین حساس بودند که این تفاوت احتمالاً به دلیل تفاوت در مکان نمونه‌گیری می‌باشد.

افزایش فراوانی استاف اورئوس در نمونه‌های مختلف مورد مطالعه، احتمالاً بعلت کثرت موارد جراحی و تکثیر سریعتر در ماههای گرم سال است. متفاوت بودن الگوی مقاومت سویه‌های جدا شده در اتاق عمل بیمارستان قم به دلیل وجود مکانیسمهای مختلف مقاومت است.

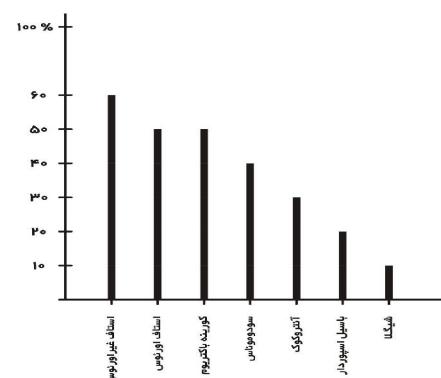
با مقایسه نتایج بدست آمده در جدول ۲ می‌توان چنین استنباط نمود که به تفکیک فصول بهار و تابستان فراوانی سویه‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک در مرحله بعد از عمل و به

جدول ۱- توزیع فراوانی مطلق و نسبی استاف اورئوس جدادشده از مواد و نمونه‌های اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی بر حسب فصول (قبل و بعد از عمل)

جدول ضد عفونی دسته‌ها	تابستان بهار			
	قبل از عمل	بعد از عمل	قبل از عمل	بعد از عمل
محلول ضد عفونی	-	-	-	-
لامنگوکوب	-	(۸/۶)۲	-	-
تخت ریکاوری	(۵/۰)۲	(۵/۵)۱	(۸/۶)۲	(۱۱/۱)۱
تی وجاروب	(۲۷/۵)۹	(۵۰/۰)۹	(۲۱/۷)۵	(۴۴/۴)۴
درز کف اتاق	(۲۰/۰)۸	(۱۶/۶)۳	(۲۱/۷)۵	(۳۲/۲)۲
ترولی	(۷/۵)۳	(۱۶/۶)۳	(۸/۶)۲	(۱۱/۱)۱
چراغ بالای سر	(۲/۵)۱	(۵/۵)۱	-	-
مامسک بیهوشی	(۳۲/۵)۹	-	(۲۶/۱)۶	-
جمع	(۱۰۰)۴۰	(۱۰۰)۱۸	(۱۰۰)۲۳	(۱۰۰)۹

جدول ۲- توزیع فراوانی مطلق و ضعیت آنتی‌بیوگرام استاف اورئوس جدا شده از مواد و نمونه‌های اتاق عمل بیمارستان گلپایگانی (قبل و بعد از عمل)

آنتی‌بیوتیک	تابستان بهار			
	قبل از عمل	بعد از عمل	قبل از عمل	بعد از عمل
ونکومایسین (V)	۴۰	۱۸	۲۳	۹
متی‌سیلین (M)	۴۰	۱۸	۲۳	۹
کربوکسی‌سیلین (C)	۱۸/۱۲	۱۲/۶	۲۲/۲۰	۹/۶
تتراسایکلین (T)	۲۲/۱۸	۱۰/۸	۱۲/۱۱	۵/۴
سفازولین (Ce)	۴۰	۱۸	۲۲/۲۰	۹/۶
پنی‌سیلین (P)	۴۰	۱۸	۲۳	۹
جمع	۴۰	۱۸	۲۳	۹



نمودار ۱- درصد فراوانی تجمعی انواع باکتریهای جدا شده از اتاق عمل در نیمسال اول ۱۳۸۴

آنتی سپتیک بعد از عمل و ماهیت قسمتهای درز کف اتاق و ترویجی به دلیل کاهش حساسیت در جهت بکارگیری صحیح آنتی سپتیک‌ها و افزایش رفت و آمدّها و از طرف دیگر افزایش دمای عمومی محیط در سیر تغییر ماههای مختلف بهار تا انتهای تابستان، باعث می‌شود انتشار و فراوانی استاف اورئوس در اتاق عمل افزایش یابد. تعیین مکانیسم مقاومت و میزان تاثیر مواد آنتی سپتیک بعنوان فشار انتخاب در ایجاد و انتشار سویه‌های مقاوم از مبهمات این تحقیق است که در دست بررسی است.

وبژه در فصل تابستان بیشتر است. مورنو در سال ۱۹۹۵ گزارش داد که عواملی شامل بستری بیماران جدید، پذیرش بیمار از بیمارستانهای دیگر، ماندن پرستار در اتاق پرستار، بکارگیری داروهای درون رگی، استفاده از آنتی بیوتیک قبل از بستری و خود بیماریهای زمینه‌ای از قبیل قلبی و ریوی، دیابت، بیماری پوستی مزمن و استفاده مداوم از یک نوع ماده آنتی سپتیک احتمال انتشار استاف اورئوس مقاوم به متی سیلین و ونکومایسین را افزایش می‌دهد (۱۴). با توجه به نتایج بدست آمده در این تحقیق می‌توان گفت احتمالاً دو عامل مهم عدم بکارگیری صحیح مواد

## REFERENCES

1. Lowy F. Staphylococcus aureus infections. *N Engl J Med* 1988; 339: 520-32.
2. Jeffrey C. Severe community- acquired pneumonia due to staphylococcus aureus. *Emerg Infect Dis* 2006; 12(6): 651-54.
3. Smith TL, Pearson ML, Wilcox KR. Emergence of vancomycin resistance in staphylococcus aureus. *N Engl J Med* 1999; 340: 493-501.
4. Al-Masaudi SB, Day MJ, Russell AD. Antimicrobial resistance and gene transfer in Staphylococcus aureus. *J Appl Bacteriol* 1991; 70: 279-90.
5. Mycock G. Methicillin / antiseptic resistant staphylococcus aureus. *Lancet* 1985; 949-50.
6. Tennent JM, Lyon BR, Gillespie MT. Cloning and expression of staphylococcus aureus plasmid-mediated, quaternary ammonium resistance in Escherichia coli. *Antimicrob Agents Chemother* 1985; 27: 79-83.
7. Wayne PA. National committee for clinical laboratory standards. Performance standards for antimicrobial susceptibility testing. 1999; Suppl 9: M59-100.
8. Claus D, Berkely R. In: Williams ST, Sharp Me, Holt JG, editors. *Bergey's manual of systematic bacteriology*. Baltimore, MD, Williams and Wilkins, 1986.
9. National Committee for Clinical Laboratory Standards. Methods for dilution antimicrobial susceptibility tests for bacteria that grow aerobically. 5<sup>th</sup> edition. Approved standard, M7-A5. Wayne, Pennsylvania: National Committee for Clinical Laboratory Standards, 2000.
10. Centers for Disease Control. Staphylococcus aureus resistant to vancomycin in the United States. *MMWR* 2002; 51(26): 565-67.
11. Hiramatsu K, Hanaki H, Ino T, Yabuta K, Oguri T, Tenover FC. Methicillin-resistant Staphylococcus aureus clinical strain with reduced vancomycin susceptibility. *J Antimicrob Chemother* 1997; 40: 135-6.
12. Saderi H, Owlia P, Shahrbanooie R. Vancomycin resistance among clinical isolates of staphylococcus aureus. *Arch Iranian Med* 2005; 8(2): 100-3.
13. Rahbar M, Yaghobi M, Fattah Ali. Comparison of different laboratory methods for detection of methicillin resistant staphylococcus aureus. *Pak J Med Sci* 2006; 22(4): 442-45.
14. Moreno F, Crisp C, Jorgensen JH, Patterson JE. Methicillin- resistant Staphylococcus aureus as a community organism. *Clin Infect Dis* 1995; 21: 1308-12.